

Drepturile și responsabilitățile femeii în Islam

[Română – Romanian – روماني]

De:

'Abd Al-Ghaffar Hassan

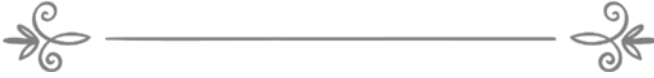
Traducere:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)**

& Diana Asandei

Revizuit de: Mariam Oana

حقوق وواجبات المرأة في الاسلام

عبد الغفار حسن

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& ديانا أساندي

مراجعة: مريم وانا

În numele lui Allah Ar-Rahman (Cel Milostiv), Ar-Rahīm (Cel Îndurător)

Introducere

Toată Slava I se cuvine lui Allah, Stăpânul lumilor, și toate Bindecuvântările lui Allah fie asupra Profetului Său, Mohammed, asupra familiei sale, a companionilor săi și asupra tuturor celor care urmează Calea Sa cea Dreaptă; fie ca Allah Cel Atotputernic să aibă milă de ei în Ziua Judecării!

Subiectul drepturilor și responsabilităților femeilor în Islam a fost deseori supus controversei, opiniilor personale și ignoranței pure. Deși mulți învățați au vorbit despre acest subiect, este necesar să abordăm mai pe larg această chestiune, mai mult decât a fost discutată până acum.

Sper că această broșură va ajuta la înlăturarea unora dintre neînțelegerile, prejudecățile și neadevărurile care circulă cu privire la drepturile și responsabilitățile femeilor în Islam.

Dr. Suhaib Hasan

Capitolul 1

Bărbații și femeile în Coran și Sunnah

Subiectul femeilor în Islam a fost supus multor controverse, neînțelegeri și, în special, dezinformării. Această carte va discuta și va explica acest subiect conform învățăturilor precise ale Coranului și ale Sunnei (cuvintele, acțiunile, tradițiile) Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Pentru început, cel mai important aspect al acestui subiect este dimensiunea spirituală. Musulmanul acceptă faptul că principalul scop din spatele creației djinnilor și a oamenilor este acela de a-L adora pe Allah, de a se lupta cu forțele lui Șeytan (Satana) și de a trăi în conformitate cu Poruncile lui Allah pentru a primi fericirea eternă din Paradis:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore (doar pe Mine).” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt, 51:56]

Din punct de vedere spiritual, Islamul nu face nicio diferență între femei și bărbați. Ambii au suflet, ambii au fost creați cu aceleași scop în această viață, ambii au datoria de a-și îndeplini obligațiile religioase, ambii vor fi judecați de către Allah și amândoi vor fi răsplătiți sau pedepsiți conform acțiunilor lor individuale. Ori de câte ori Coranul menționează ființele fericite care vor intra în Paradis datorită pietății și a faptelor lor bune, el îi menționează atât pe bărbați, cât și pe femei:

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا

„Oricine face fapte bune, bărbat sau femeie – credincios fiind (*crezul este o condiție obligatorie pentru primirea faptelor și a răsplății în Ziua de Apoi*) - aceia vor intra în Rai și nu vor fi nedreptățiți nici cât un punct (*prin «punct» se are în vedere pata foarte mică de pe sâmburele de curmală, devenită metaforă pentru lucrul neînsemnat, fără valoare*).” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:124]

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً ۖ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

„Pe cel care face o faptă bună – bărbat ori femeie – și este credincios (*statornic în credința lui până la moarte*) îl vom dărui Noi cu o viață bună (*va avea parte de o viață bună în această lume*). Și Noi îi vom răsplăti pe ei după (*faptele*) cele mai bune pe care le-au săvârșit (*în Ziua de Apoi*).” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt, 16:97]

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيَطِيعُونَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ ۗ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

„Dreptcredincioșii și dreptcredincioasele își sunt aliați unii altora. Ei poruncesc ceea ce este cuvenit, opresc de la ceea ce este neîngăduit, împlinesc rugăciunea (*as-salāh*), dau dania (*az-zakāh*) și se supun lui Allah și Trimisului Său. Cu aceștia Allah va fi îndurător, căci Allah este Al-‘Azīz (*Invincibilul, Cel Atotputernic*), Al-Hakīm (*Cel Înțelept*).” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt, 9:71]

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ
وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ
وَالْمُتَّصِدِّقِينَ وَالْمُتَّصِدِّقَاتِ وَالصَّانِعِينَ وَالصَّانِعَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ

وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا
عَظِيمًا

„Musulmanilor și musulmanelor, dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor, celor supuși și celor supuse, celor iubitori de adevăr și celor iubitoare de adevăr, celor statornici și celor statornice, celor smeriți și celor smerite, celor ce dau milostenii și acelora (dintre femei) care dau milostenii, celor care postesc și acelora (dintre femei) care postesc, celor care își păzesc castitatea lor și acelora (dintre femei) care și-o păzesc, celor care-L pomenesc pe Allah mereu și acelora (dintre femei) care-L pomenesc, Allah le-a pregătit iertare (pentru păcatele mici pe care le-a săvârșit) și răsplată mare.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt, 33:35]

Nu există nicio îndoială asupra faptului că în Viața de Apoi atât bărbații, cât și femeile vor fi judecați, fiecare individ purtând povara propriilor sale fapte, fiecare suflet fiind pedepsit pentru nelegiuirile sale și fiecare fiind răsplătit pentru supunerea în Fața lui Allah.

O persoană se poate întreba: dacă există o egalitate spirituală atât de cuprinzătoare și de completă între cele două genuri, de ce nu se regăsește acest tratament egal și în alte drepturi, responsabilități și privilegii? Musulmanii și în special nemusulmanii se întreabă de ce bărbații lucrează în afara casei în timp ce femeile sunt încurajate să stea acasă, de ce femeile trebuie să poarte *hijab* (văl), de ce un bărbat primește o parte din moștenire mai mare decât sora lui, de ce un bărbat poate fi conducător, iar o femeie nu etc., și astfel ei ajung la concluzia că Islamul le tratează pe femei ca pe niște ființe inferioare.

Legile nu pot fi discutate fără a fi prima dată explicate, fapt pentru care trebuie să luăm în considerare dispoziția islamică fundamentală conform căreia bărbații și femeile sunt două ființe diferite, dar complementare. Faptul că bărbații și femeile au componente biologice diferite și temperamente diferite este o realitate medicală unanim recunoscută. Allah Cel Atotputernic a

Creat și Cunoaște aceste diferențe biologice mai bine decât noi, fapt pentru care El le-a desemnat bărbaților și femeilor roluri diferite, în cadrul cărora fiecare excelează datorită naturii sale.

Niciunul dintre genuri nu este inferior sau superior unul altuia, dimpotrivă, ele sunt complementare precum două jumătăți dintr-un întreg. Putem vedea în viața de zi cu zi că societatea este alcătuită din multe tipuri de oameni, dintre care fiecare își joacă rolul pentru a păstra societatea intactă. Atât fermierul, cât și doctorul aduc contribuții diferite în societate, însă fiecare contribuție este importantă în felul ei. Fiecare dintre ei excelează în domeniul propriu și fiecare asigură un serviciu pentru celălalt. În același mod, bărbații și femeile sunt diferiți și joacă roluri vitale în domeniile proprii de excelență. Relatările profetice vorbesc despre femei cu laudă și respect. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَخَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ ». مسلم

„Lumea aceasta nu este altceva decât o plăcere trecătoare (temporară) și cea mai mare plăcere (bucurie) a acestei lumi este femeia pioasă și virtuoasă.” (Muslim)

De asemenea, s-a relatat că un bărbat a venit la Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și l-a întrebat:

قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم، مَنْ أَبْرُ؟ قَالَ: أَمَّاكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: أَمَّاكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: أَمَّاكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: أَمَّاكَ (رواه أبو داود وابن ماجه وصححه الألباني

„O, Profet al lui Allah, cine este persoana care merită cea mai mare grijă din partea mea?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a răspuns: «**Mama ta.**» Omul a întrebat: «Care este următoarea persoană care merită grija mea?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a răspuns: «**Mama ta.**»

Omul a întrebat din nou: «Și următoarea persoană?» El, (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a răspuns: «**Mama ta.**» Omul a întrebat: «Și apo cinei?» Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a răspuns: «**Tatăl tău.**»” (Bukhari și Muslim)

De asemenea, Coranul vorbește despre onoarea imensă și despre respectul datorat ambilor părinți și în special mamei:

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ
وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ
وَالْمُتَّصِدِّقِينَ وَالْمُتَّصِدِّقَاتِ وَالصَّانِمِينَ وَالصَّانِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ
وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا
عَظِيمًا

„Noi l-am povățuit pe om (să le facă bine) părinților săi, mama lui l-a purtat, (suportând pentru el) slăbiciune după slăbiciune, iar înțarcarea lui a fost după doi ani, (așadar): «Adu-Mi mulțumire Mie și părinților tăi, căci la Mine este întoarcerea!»” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt, 33:35]

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

عن أنس قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : (حُبَّبَ إِلَيَّ مِنَ الدُّنْيَا النِّسَاءُ
وَالطَّيِّبُ وَجُعِلَ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ) رواه النسائي قال الشيخ الألباني : حسن
صحيح

„În această viață, două lucruri îmi sunt dragi mie: femeile și parfumul, iar liniștea mea mi-a fost oferită în rugăciune.” (Nasa’i)

El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus, de asemenea:

عن أنس قال : قال رسول الله صلى الله عليه و سلم " مَنْ عَالَ جَارِيَتَيْنِ حَتَّى
تَبْلُغَا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنَا وَهُوَ " . وَضَمَّ أَصَابِعَهُ صححه الالباني في سنن
الترمذي

„«Oricine are grijă de două fete până când ajung la
pubertate, el și cu mine vom veni în Ziua Învierii așa.»
Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra
sa!) și-a alăturat apoi degetele ilustrând acest lucru.” (Muslim)

Capitolul 2

Căminul

În timp ce bărbații sunt sexul cel mai puternic din punct de vedere fizic, constituția biologică a femeii a făcut-o să exceleze ca organizator al căminului. Aceasta poate să poarte și să dea naștere unui copil, după care să îl alăpteze. Temperamentul ei tandru, iubitor și caracterizat prin sacrificiu de sine este cel mai potrivit pentru creșterea copiilor și îngrijirea casei. A spune că ea trebuie să și lucreze pentru a câștiga bani implică faptul că tot ceea ce ea face pentru casă și copii nu are valoare și trebuie suplimentat de munca în afara casei. Femeia joacă deja un rol măreț și nobil în cadrul societății ca mamă a unei noi generații, un rol pentru care niciun bărbat nu poate cere onoarea. A-i cere unei femei să împartă cu soțul ei responsabilitatea adițională de a aduce un venit în casă este o nedreptate inacceptabilă. Aceasta merită din partea copiilor de trei ori mai mult devotament decât tatăl tocmai datorită rolului ei suprem ca mamă.

Coranul discută despre rolurile bărbaților și ale femeilor în următorul verset:

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۗ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ ۗ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ ۗ فَإِنِ اطَّعْتُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا

„Bărbații sunt protectorii femeilor, datorită calităților deosebite cu care i-a dăruit Allah și datorită cheltuielilor pe care le fac din bunurile lor. Iar cele evlavioase (dintre femei) sunt ascultătoare și păzitoare (ale celor care trebuie păzite: onoarea și averea soților) în absența (soților lor), pe care și Allah le Păzește.(...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:34]

Porunca Divină îl descrie pe bărbat drept *qawwam* (protector), iar pe femeie drept *qanītah* (ascultătoare) și *hafīthatun lilghaib* (păstrătoare ale secretului). Acest verset oferă două motive pentru care bărbații sunt descriși ca fiind protectori. În primul rând, cuvintele versetului „**datorită calităților deosebite cu care i-a dăruit Allah**” prezintă un prim motiv, ele însemnând că Allah i-a creat pe bărbați mai puternici din punct de vedere fizic și mai înclinați pentru munca din exteriorul casei. Istoria omenirii i-a prezentat întotdeauna pe bărbați, de la cei mai primitivi până la cei mai avansați din punct de vedere tehnologic, ca fiind cei care și-au asumat rolul aprovizionării cu hrană, al menținerii ordinii și al legilor în comunitate, al purtării de războaie împotriva dușmanilor și al plecării în expediții în căutarea de pământuri noi, aventură, hrană și comori ascunse. În general, femeile au rămas acasă pentru a le asigura un mediu sigur copiilor.

Cel de-al doilea motiv este oferit de următoarele cuvinte: „**datorită cheltuielilor pe care le fac din bunurile lor**”. Acestea arată că este responsabilitatea bărbatului să își întrețină familia din punct de vedere financiar și, de asemenea, că bărbatul este cel care trebuie să îi ofere femeii zestre în momentul căsătoriei. Astfel, acest verset descrie femeile evlavioase ca fiind ascultătoare și păzitoare ale secretelor soților lor. În interiorul casei sale, bărbatul este liderul, iar soția sa este sprijinul și stâlpul lui. Așa cum în orice sistem organizatoric există doar un singur conducător, o mașină cu doi șoferi, o țară cu doi regi sau o armată cu doi generali ar conduce la haos și dezastru. În acest fel, soțul a primit conducerea căminului, dar aceasta este o responsabilitate și nu un privilegiu. Ca orice rege, datoria lui este de a face dreptate, de a consulta dorințele familiei sale și de a se abține de la tiranie.

Rolurile diferite ale celor două genuri semnifică faptul că niciodată unul dintre ele nu va fi împovărat cu toate responsabilitățile în timp ce celălalt se va bucura de toate privilegiile. Ambii au îndatoriri și privilegii individuale și ambii fac sacrificii pentru a câștiga Mulțumirea lui Allah. Coranul spune cu privire la aceasta:

وَالْمُطَلَّقاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ.

„(...)Ele au drepturi egale cu obligațiile lor, după cuviință. Dar bărbații au o treaptă peste ele (deosebirea dintre bărbat și femeie, din punct de vedere economic, face ca drepturile și îndatoririle bărbatului să fie puțin mai mari decât cele ale femeii). **Și Allah este Al-‘Azīz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Hakīm (Cel Înțelept).**” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:228]

Capitolul 3

Chestiuni în care bărbații și femeile sunt tratați în același fel sau în care femeile primesc un tratament favorizant

Capitolul aduce în discuție subiecte care nu poartă cu sine niciun fel de controverse.

1. Educația

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

عن أنس بن مالك رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : (**طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ**) رواه ابن ماجه وغيره صححه الألباني في صحيح الجامع

„Căutarea cunoașterii este o obligație pentru fiecare musulman (atât pentru bărbați, cât și pentru femei).” (Ibn Majah)

Hadith-ul se aplică atât bărbaților, cât și femeilor. „Cunoașterea” din acest context se referă în principal la știința Coranului și a Sunnei, deoarece niciun musulman nu trebuie să fie ignorant cu privire la credința sa, însă cuprinde, de asemenea, și alte domenii ale educației generale care contribuie la bunăstarea civilizației. Ignoranța musulmanilor cu privire la religia lor este cea care a condus la asuprirea femeilor de către bărbați, deoarece aceștia cred că le este permis, la femei care nu își cer drepturile ce le-au fost oferite de către Allah pentru că nu le cunosc și la copii care cresc pentru a perpetua greșelile părinților. De-a lungul istoriei islamice, atât bărbații, cât și femeile au câștigat respectul ca învățați și învățători ai credinței. Cărțile de *rijal* (relatatori de

ahadith) conțin numele multor femei proeminente, începând cu ‘Aishah și Hafsa (Allah să fie mulțumit de ele!).

2. Actele de adorare

S-a discutat deja în mod detaliat faptul că ambele genuri sunt robii lui Allah și au datoria de a Îl adora pe El și de a I se supune Lui. Bărbații și femeile trebuie să se roage, să țină post, să ofere caritate, să efectueze pelerinajul, să se abțină de la adulter, să evite ceea ce este interzis, să impună binele și să interzică răul și așa mai departe.

Întrucât rolul femeilor ca mame nu are un termen definit, ci este unul continuu, acestea au fost scutite de la efectuarea celor cinci rugăciuni zilnice în moschee sau de la participarea la rugăciunea din ziua de *Jummu‘ah* (vineri). Cu toate acestea, dacă ele doresc să meargă la moschee, nimeni nu are dreptul să le oprească.

3. Dreptul de a deține averi și proprietăți

O femeie are dreptul de a deține averi sau proprietăți, fie câștigate prin munca ei, fie moștenite, și are dreptul de a o cheltui după bunul plac. Femeile occidentale au primit acest drept abia recent, iar femeile din India au trebuit să aștepte până în anul 1956 pentru un drept pe care femeile musulmane l-au considerat a fi ceva obișnuit. În ceea ce privește dreptul la câștigurile proprii, Coranul spune:

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا
 كَتَبُوا ۖ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبْنَ ۖ وَأَسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ
 كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

„Nu râvniți la ceea ce Allah a dăruit (cu Harul Său) unora dintre voi mai mult decât altora. Bărbații vor avea parte de ceea ce au agonisit și femeile vor avea parte de ceea ce au agonisit. Deci rugați-vă lui Allah pentru Harul Său, căci Allah

pe toate le Știe.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:32]

Atât bărbații, cât și femeile sunt încurajați să ofere caritate și nimic nu o poate opri pe o femeie să ofere ceva drept caritate din venitul soțului ei. ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

عَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « إِذَا أَنْفَقَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ بَيْتِ زَوْجِهَا غَيْرَ مُفْسِدَةٍ كَانَ لَهَا أَجْرٌ مَا أَنْفَقَتْ وَلِزَوْجِهَا أَجْرٌ مَا أَكْتَسَبَ وَلِخَازِنِهِ مِثْلُ ذَلِكَ لَا يَنْقُصُ بَعْضُهُمْ أَجْرَ بَعْضٍ ». متفق عليه

„Atunci când o femeie oferă drept caritate ceva din mâncare (pe care o are în casă) fără a o risipi, ea va fi răsplătită pentru ceea ce a cheltuit, iar soțul va primi o răsplată pentru ceea ce a cheltuit ea, iar deținătorul magazinului va primi, de asemenea, o răsplată. Răsplata unuia nu va conduce la descreșterea răsplății celorlalți.” (Bukhari și Muslim)

Asma (Allah să fie mulțumit de ea!) i-a spus Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

عَنْ أَسْمَاءَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا لِي بِمَالٍ إِلَّا مَا أَذْخَلَ عَلَيَّ الرَّبِيرُ فَأَتَصَدَّقُ . قَالَ « تَصَدَّقِي ، وَلَا تُوعِي فَيُوعِيَ عَلَيْكَ » البخاري

„«Nu am nimic în casă în afară de ceea ce aduce Az-Zubair (soțul ei): pot cheltui din aceasta (drept caritate)?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a răspuns: «Oferă și nu o acumula, astfel încât Allah să o acumuleze împotriva ta.»” (Bukhari, Abu Dawud și Tirmidhi)

4. Dreptul de a-și exprima opinia

Există foarte puține societăți în care un cetățean obișnuit poate să îl confrunte pe conducătorul său față în față și să îi

conteste deciziile. Sunt și mai puține societățile care le permit femeilor să fie îndrăznețe, dar idealul islamic a fost întotdeauna deschis și acceptabil. Această libertate de exprimare este demonstrată de cunoscutul incident care îl implică pe ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!), al doilea calif bine-călăuzit. ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) stătea odată pe amvon certându-i pe oameni și cerându-le să nu stabilească o cantitate foarte mare de zestre în momentul căsătoriei. O femeie s-a ridicat și a spus: „O, ‘Omar ! Tu nu ai niciun drept să intervii într-o chestiune care a fost deja stabilită de către Allah în Coran:

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قَنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا ۚ أَتَأْخُذُونَ بِهَتَّانَا وَإِنَّمَا مُمِينًا

„Dacă vrei să schimbi o soție cu altă soție (prin divorț) și i-ai dat uneia dintre ele un qintal, nu luați nimic din el înapoi. Oare (voiți voi să-l) luați înapoi cu clevetire și cu păcat învederat?!” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:20]”

După ce i-a fost amintit acest verset, ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) și-a retras ordinul, spunând: „*Eu sunt cel care greșeste, iar ea este cea care are dreptate.*”

5. Participarea la *jihād*

Lupta este un loc care îi înspăimântă pe mulți bărbați, ca să nu mai vorbim de femei. Din cauza naturii violente și agresive a războiului, doar bărbații au datoria de a lua parte la *jihād*, iar femeile sunt scutite. O femeie l-a rugat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să le permită femeilor ia parte la luptă pentru excelența sa și pentru răsplata nelimitată promisă *muhajidin*-ilor (luptătorilor musulmani) în Viața de Apoi. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns:

عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ اسْتَأْذَنْتُ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي الْجِهَادِ . فَقَالَ « جِهَادُكَ الْحَجُّ » . الْبُخَارِي

„Jihād-ul tău este efectuarea pelerinajului (al-hajj).”
(Bukhari)

Cu toate acestea, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a permis femeilor să îi îngrijească pe cei răniți și să le aducă provizii *mujahidin*-ilor în timpul unor bătălii. Umm ‘Atiya (Allah să fie mulțumit de ea!), o femeie dintre Ansari, a spus:

عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ الْأَنْصَارِيَّةِ قَالَتْ (غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبْعَ غَزَوَاتٍ أَخْلَفُهُمْ فِي رِحَالِهِمْ فَأَصْنَعُ لَهُمُ الطَّعَامَ وَأَدَاوِي الْجَرْحَى وَأُقِيمُ عَلَى الْمَرْضَى) . (مسلم)

„Am luat parte alături de Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) la șapte bătălii. Obişnuiam să stăm în spate, în taberele bărbaților, să le gătim mâncarea, să îi îngrijim pe cei răniți și pe cei bolnavi.”
(Muslim)

Mu’adh ibn Jabal (Allah să fie mulțumit de el!) relatează că verișoara lui Asma bint Yazid a omorât 9 soldați romani cu un par în timpul bătăliei de la Yarmuk.

6. Libertatea de a-și alege soțul

Tutorele fetei, fie că este tatăl, fratele sau unchiul acesteia, joacă un rol important în căsătoria ei, el fiind cel care trebuie să găsească o pereche potrivită pentru ea. Însă, sub nicio formă, acest lucru nu îi dă dreptul de a o forța cu alegerea lui împotriva dorințelor ei. Ea este liberă să accepte sau să respingă alegerea lui sau să își facă singură alegerea.

O femeie pe nume Khamsa bint Khidam a mers la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pentru a se plânde de comportamentul tatălui ei:

جَاءَتْ فَتَاةٌ إِلَى النَّبِيِّ . صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . فَقَالَتْ إِنَّ أَبِي زَوَّجَنِي ابْنَ أُخِيهِ لِيَرْفَعَ بِي حَسِيَّتَهُ . قَالَ فَجَعَلَ الْأَمْرَ إِلَيْهَا . فَقَالَتْ قَدْ أُجْرْتُ مَا صَنَعَ أَبِي وَلَكِنْ أَرَدْتُ أَنْ تَعْلَمَ النِّسَاءُ أَنَّ لَيْسَ إِلَى الْآبَاءِ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ

ابن ماجة وصححه الوادعي في الصحيح المسند

„«Tatăl meu m-a căsătorit cu un nepot al său, astfel încât statutul său social să crească.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a lăsat hotărârea în mâinile ei, iar femeia a spus «Sunt de acord cu ceea ce a făcut tatăl meu, însă am vrut ca femeile să știe că tații lor nu au niciun drept în acest sens (să le oblige să se căsătorească cu oricine doresc ei).»» (Ibn Majah și Nasa’i)

7. Garanția unei femei în război este acceptată

Dacă o femeie îi oferă siguranță sau adăpost unui prizonier de război, garanția ei va fi acceptată. Umm Hani (Allah să fie mulțumit de ea!), o verișoară a Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), i-a spus după cucerirea orașului Mecca:

عَنْ أُمِّ هَانِيٍّ بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : (يَا رَسُولَ اللَّهِ زَعَمَ ابْنُ أُمِّي أَنَّهُ قَاتِلٌ رَجُلًا قَدْ أُجْرْتُهُ فَلَأَنْ بِنُ هُبَيْرَةَ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " قَدْ أُجْرْنَا مِنْ أُجْرَتِ يَا أُمَّ هَانِيٍّ " . قَالَتْ أُمَّ هَانِيٍّ وَذَلِكَ ضَحِيٍّ) متفق عليه .

„«O, Mesager al lui Allah! Fratele meu din partea mamei pretinde că îl va ucide pe bărbatul căruia i-am oferit adăpost, iar această persoană este cutare, fiul lui Hurairah.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «O, Umm Hani, noi o adăpostim pe acea persoană căreia tu i-ai oferit adăpost.»» (Bukhari)

Conform altei relatări, Umm Hani (Allah să fie mulțumit de ea!) i-a oferit adăpost unui bărbat, dar vărul ei, 'Ali (Allah să fie mulțumit de el!), a încercat să îl omoare pe om. Ea s-a plâns Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a aprobat actul ei de a îi oferi adăpost bărbatului.

8. Impunerea binelui și interzicerea răului

Coranul aduce în discuție acest subiect în termeni clari:

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

„Dreptcredincioșii și dreptcredincioasele își sunt aliați unii altora. Ei poruncesc ceea ce este cuvenit, opresc de la ceea ce este neîngăduit, împlinesc rugăciunea (*as-salāh*), dau dania (*az-zakāh*) și se supun lui Allah și Trimisului Său. Cu aceștia Allah va fi Îndurător, căci Allah este Al-‘Azīz (*Invincibilul, Cel Atotputernic*), Al-Hakīm (*Cel Înțelept*).” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt, 9:71]

9. Dreptul la custodia copiilor

Divorțul este dureros și dificil mai ales atunci când cuplul are copii, iar acordarea custodiei oricărei părți implică dificultăți. Conform legislației occidentale, atât tatăl, cât și mama trebuie să demonstreze curții că sunt capabili să aibă grijă de copii, iar aceasta implică deseori vorbirea de rău a celeilalte părți pentru a-și întări propria cerere la custodie. Legislația islamică are decizie clară cu privire la acest subiect. Custodia băieților și a fetelor tinere i se acordă mamei. Fiul rămâne cu mama sa până la vârsta de aproximativ 7 sau 9 ani, după care tatăl se îngrijește de el. Fata rămâne cu mama ei până când se căsătorește, excepție de la această regulă apărând atunci când mama se recăsătorește, caz în care custodia poate fi dată altcuiva, precum bunicii mamei sau mătușii.

Aceasta se bazează pe cuvintele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care i-a spus unei femei divorțate:

عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ ابْنِي هَذَا كَانَ بَطْنِي لَهُ وَعَاءٌ
وَوَدَّيِي لَهُ سِقَاءٌ وَحَجْرِي لَهُ حِوَاءٌ وَإِنَّ أَبَاهُ طَلَّقَنِي وَأَرَادَ أَنْ يَنْتَزِعَهُ مِنِّي فَقَالَ لَهَا
رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « أَنْتِ أَحَقُّ بِهِ مَا لَمْ تَنْكِحِي ». رواه ابو داود
وحسنه الألباني.

„Dreptul tău asupra lui (dreptul la custodia copilului tău) este mai mare atâta timp cât tu nu te căsătorești.” (Abu Dawud)

Capitolul 4

Chestiuni în care bărbații și femeile sunt tratați ca fiind diferiți

Acest capitol aduce în discuție subiectele care ridică cele mai multe întrebări, critica cea mai acerbă și irascibilitate.

1. Hijab

Femeile și bărbații musulmani trebuie să îndeplinească cerințe diferite în ceea ce privește *satr* (părțile corpului care trebuie acoperite). Următorul verset vorbește despre respectarea *satr* pentru femei, în exteriorul și în interiorul casei:

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنَ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

„Și spune dreptcredincioaselor să-și plece privirile lor și să-și păzească pudoarea lor, să nu-și arate gâteliile (*podoabele sau cosmeticele tradiționale cu care-și colorau femeile ochii, mâinile și picioarele, sau locurile în care se puneau acestea*) lor, afară de ceea ce este pe dinafară (*fața și palmele*) și să-și coboare vălurile peste piepturile lor (*să-și acopere capul cu vălul ei și să acopere cu acest văl sau cu orice altceva pieptul și gâtul ei în întregime*)! Și să nu-și arate frumusețea lor decât înaintea soților, sau a părinților lor, sau a părinților soților lor, sau a fiilor lor, sau a fiilor soților lor, sau a fraților lor, sau a fiilor fraților lor, sau a fiilor surorilor lor, sau a femeilor lor (*dreptcredincioase sau femei în general*), sau a acelor pe care le stăpânesc mâinile lor drepte (*roabele lor*), sau a slujitorilor

dintre bărbați, care nu mai au dorință, sau a copiilor mici care nu știu ce este goliciunea femeilor. Și să nu lovească cu picioarele lor, astfel încât să se afle ce podoabe ascund ele! Și căiți-vă cu toții, o, voi dreptcredincioșilor, față de Allah, pentru ca voi să izbândiți!” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt, 24:31]

Astfel, femeile se pot înfrumuseța prin machiaj și bijuterii în fața femeilor și a bărbaților din categoriile menționate în versetul anterior. În fața altor oameni, soțiilor Profetului (Allah să fie mulțumit de ele!) și tuturor femeilor musulmane li s-a poruncit să îndeplinească cerințele *hijab*-ului prin purtarea unui *jilbab*, un veșmânt lung care acoperă întregul corp:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ۚ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

„O, Profetule! Spune soațelor tale, și copilelor tale, și femeilor dreptcredincioșilor să se învelească în *jilbab*-urile lor, căci astfel vor fi mai bine distinse să fie cunoscute și să nu li se pricinuiască neazuri! Allah este *Ghafūr* (Atoateiertător), *Rahīm* (Îndurător).” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt, 33:59]

Islamul nu permite interacționarea liberă dintre bărbați și femei în afara familiei apropiate, iar stilul occidental de interacționare chiar și atunci când se poartă *hijab*-ul nu este permis, în special în locurile de educație și muncă. Coranul le spune bărbaților din timpul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ۚ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ۚ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُتَّكَبَرُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا ۚ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا

„(...)Iar dacă le rugați pe ele (pe soțiile Profetului) pentru un lucru, atunci rugați-le de după o perdea. Aceasta (cele menționate) este mai curat pentru inimile voastre și pentru inimile lor.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt, 33:53]

Soțiile Profetului (Allah să fie mulțumit de ele!) au fost modele pentru toate femeile, acestea fiind considerate Mamele Credincioșilor. Dacă acestora li te puteai adresa doar din spatele unei perdele, pentru a evita orice tentație sau lucruri reprobabile, atunci cât de necesară este acea perdea pentru femeile obișnuite, care pot fi o sursă mai mare de tentație? Este de asemenea clar încă din timpul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) că nobilii companioni (Allah să fie mulțumit de ei!) nu au considerat că acest verset se referea doar la soțiile Profetului (Allah să fie mulțumit de ele!), ci ei erau conștienți că regulile li se aplică și femeilor din familiile lor cu aprobarea completă a Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Motivul dat în acel verset pentru o astfel de perdea este acela că: **„este mai curat pentru inimile voastre și pentru inimile lor”**, iar într-un alt verset citim:

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۗ ذَلِكَ أَرَاكَ لَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

„Spune-le dreptcredincioșilor să-și plece privirile lor (să nu se uite la ceea ce este oprit) și să-și păzească pudoarea lor (evitarea adulterului și păzirea părților intime de privirile celorlalți)! Aceasta este mai curat pentru ei. Allah, doară, este *Khābīr* (Bineștiutor) a ceea ce fac ei.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt, 24:30]

Islamul își dorește să stabilească o societate pură, în care nu există loc nici măcar pentru adulterul ochiului. Interacționarea liberă dintre genuri este interzisă, bărbații și femeile fiind sfătuiți

să se căsătorească la vârste tinere, astfel încât să își poată satisface dorințele într-un mod permis și tuturor li se spune să își plece privirea în public, pentru ca ochiul să nu fie folosit ca un instrument al lui Șeitan. Demnitatea și decența unei femei sunt protejate prin respectarea *hijab*-ului. Îmbrăcămintea ei spune clar că ea nu este un obiect de vânzare, promovându-și frumusețea și disponibilitatea pentru ochii bărbaților. Nu trebuie să amintim prea mult despre societatea imorală de astăzi, în care ambele genuri se amestecă, purtând haine indecente, în care adulterul este dezaprobat doar după căsătorie. Indivizii sunt încurajați înainte de căsătorie să încerce mai mulți parteneri, iar înșelarea, mizeria, gelozia și insecuritatea care se petrec apoi sunt un rezultat necesar al unui astfel de stil de viață. Musulmanii se pot simți siguri și protejați în cadrul codului islamic de moralitate și de îmbrăcăminte, însă aceștia imită prea mult comportamentul nemusulmanilor, complăcându-se în această situație.

2. Poligamia

Unui bărbat i se permite să se căsătorească cu maximum 4 soții, dacă demonstrează că le poate trata într-un mod drept și echitabil. Dacă nu poate întreține mai multe soții și îi este teamă că nu va fi drept cu ele, atunci el trebuie să rămână monogam. Principalul scop din spatele poligamiei este acela de a le asigura îngrijire văduvelor și orfanilor. Numărul bărbaților în orice societate scade inevitabil după un război mare, iar poligamia asigură singura soluție decentă pentru văduvele și orfanii care au rămas singuri. În astfel de situații, femeile pot adopta o viață monastică, fapt care nu este natural, sau o viață imorală și păcătoasă. Islamul interzice relațiile intime în afara căsătoriei, iar poligamia este din nou o soluție onestă în cazul în care un bărbat își dorește mai multe partenere.

Adeseori întâlnim în zilele noastre practica bărbaților de a avea soții și amante, fapt care nu este onest și cauzează multă nefericire. Prin căsătoria cu mai multe soții nu doar că toate

femeile și copiii implicați devin legitimi, însă bărbatul trebuie, de asemenea, să își asume responsabilitatea pentru toate relațiile în care este implicat.

3. Mărturia unei femei

Coranul spune clar că mărturia a două femei este echivalentă cu cea a unui bărbat, iar în cazul în care o femeie uită, cealaltă îi aduce aminte:

وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ ۖ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشَّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ

„(...)Și luați drept martori doi dintre bărbații voștri, iar dacă nu sunt doi bărbați, (luați) un bărbat și două femei, dintre aceia pe care îi acceptați ca martori, astfel încât, dacă va greși una dintre ele, să-și amintească una celeilalte! Martorii nu au voie să se împotrivescă, dacă sunt chemați.(...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:282]

A depune mărturie într-o judecată este o experiență descurajatoare, în special dacă sistemul judiciar va fi format în principal din bărbați, fapt pentru care femeile se pot sprijini moral și își pot aminti una alteia. Este o responsabilitate serioasă și apăsătoare care a fost ușurată pentru femei.

Există patru situații în care mărturia este cerută:

a. în cazul infracțiunilor de ordin penal. Dacă sunt disponibili atât bărbați, cât și femei, bărbații vor fi chemați să fie martori, iar femeile nu vor fi chemate.

b. în cazul unor chestiuni economice legate de avere și de proprietate, care sunt de regulă domenii specifice bărbaților, mărturia a doi bărbați este acceptată. Dacă nu sunt disponibili doi bărbați, atunci vor fi acceptați un bărbat și două femei.

c. în cazul unor chestiuni legate de femei, precum sarcina, nașterea, defectele sexuale, dovada unei singure femei este acceptată.

d. în cazul crimelor la care doar femeile sunt martori, școlile celor patru imami (lideri religioși) sunt unanim de acord că nu trebuie acceptată mărturia unei singure femei. Aceștia susțin că în cazurile de crimă și de viol, femeile pot fi emoționale și pot deveni confuze. Astfel de mărturii sunt echivoce, iar un principiu al *Shari'ei* (Legislației islamice) este acela că orice suspiciune cu privire la dovada în sine face ca aceasta să fie nulă și lipsită de valoare.

În acest context, școala de gândire *Zāhirī* este cea mai credibilă. Aceasta spune că, dacă doar femeile sunt martorii dintr-un caz de crimă, mărturia lor va fi acceptată conform principiului mărturiei a două femei este echivalentă cu cea a unui bărbat. Așadar, în caz de adulter, dovada a patru bărbați sau a 8 femei va fi acceptată. Aceștia susțin că a respinge complet dovada femeilor în astfel de cazuri va permite ca infracțiunea să fie nepedepsită.

Este un fapt științific stabilit, conform căruia femeile nu pot explica detaliile intime ale evenimentelor cu acuratețea detaliilor pe care le pot oferi bărbații. Acest fapt a fost confirmat de multă cercetare, precum cea a dr. Harding, care a prezentat acest lucru în cartea sa: „*Calea tuturor femeilor*”. Conform unui *hadith*, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a descris pe femei ca fiind incomplete în ceea ce privește raționamentul și practicile religioase. Acestea sunt incomplete în ceea ce privește practicile religioase, deoarece ele sunt scutite de cele cinci rugăciuni zilnice și de post în timpul menstruației lor lunare. Noțiunea de incomplet în raționament are legătură cu cele cinci domenii de dovadă legală. A depune mărturie într-o judecată este o responsabilitate serioasă de care o femeie este scutită, așa cum este scutită de la a efectua cele cinci rugăciuni în moschee și de rugăciunea de vineri.

4. Moștenirea

O fiică primește jumătate de moștenire în comparație cu un fiu, conform versetului din Coran care spune:

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ

„Allah vă poruncește în privința (moștenirii) copiilor voștri: un fiu are (o parte) cu partea a două fiice(...)”
[Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:11]

Dacă o fiică nu are niciun frate, iar moștenitorii sunt doar femei, atunci principiul nu se aplică. Regula de a-i da unei femei jumătate din partea unui bărbat poate părea nedreaptă la început, dar, de fapt, este mai generoasă pentru femei. Ea se bazează pe principiul *Shari'ei* de „beneficii în concordanță cu gradul de responsabilitate.”

Pentru a exemplifica, un frate va moșteni de două ori suma surorii sale. Ceea ce ea moștenește este al ei, iar ea poate păstra aceasta și nu trebuie să o cheltuiască cu nimeni, nici cu soțul ei, chiar dacă acesta este sărac. Fratele, pe de altă parte, este responsabil pentru întreținerea familiei care îi include pe sora lui necăsătorită, pe părinții aflați în viață, pe soția și pe copiii săi. În momentul căsătoriei, el va trebui să îi plătească zestrea soției și să o întrețină de-a lungul vieții lor maritale. În contrast, sora va primi zestrea și va fi întreținută de soț. Orice venit pe care îl are, precum și partea ei de moștenire sunt doar ale ei, iar familia sa nu are dreptul să intervină.

Aceeași înțelepciune se află și în spatele ceremoniei de *'aqīqah*, atunci când la nașterea unui băiat sunt sacrificate două oi, iar la nașterea unei fetițe o singură oaie. Principiul beneficiului conform responsabilității are o largă aplicabilitate în Islam.

Spre exemplu, după bătălii, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) distribuia prada capturată

pe același principiu, prin dăruirea a două părți cavaleriei și o parte infanteriei. (Musnad ibn Abu Shaiba).

5. Banii în cazul vărsării de sânge

Potrivit principiului „beneficiilor conform responsabilității”, banii în cazul vărsării de sânge a unei femei sunt jumătate din partea unui bărbat. Este important de reținut că banii în cazul vărsării de sânge nu sunt un preț pentru sufletul persoanei omorâte, deoarece acesta nu are niciun preț. Ei reprezintă, de fapt, o mică recompensă pentru suferința financiară suportată de familia decedatului. În mod obișnuit, bărbații sunt cei care întrețin familiile, de aceea, suferința financiară este mai mare dacă bărbatul este omorât, însă, dacă victima crimei este o femeie care era singura întreținătoare a familiei, atunci *qadi* (judecătorul) are autoritatea de a dubla suma de bani pentru vărsarea sângelui ei.

Un precedent pentru o astfel de creștere este găsită în Coran, unde i se permite *qadi*-ului să dubleze banii în cazul vărsării de sânge a unei persoane omorâte în cadrul orașelor sfinte, *Mecca* și *Medina*. Înțelepciunea din spatele acestui fapt este acela că, așa cum o acțiune virtuoasă este mai răsplătită dacă este practică în cadrul sanctuarului *Al-Harām*, așa și pedeapsa pentru crime sau păcate în cadrul sanctuarului *Al-Harām* este crescută.

6. Divorțul

Bărbatul are în principal dreptul la divorț. În versetul 2:237, Allah spune:

وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فُنْصِفْ مَا
فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ
لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

„Însă dacă divorțați de ele înainte de a le atinge (*se are în vedere actul sexual*), dar după ce le-ați hotărât dota, atunci ele au dreptul la jumătate din ce ați statornicit, cu excepția

situației în care ele se lipsesc (de aceasta) sau acela în mâinile căruia se află contractul de căsătorie renunță (fie soțul care renunță la jumătate sau la toată dota acordată femeii, fie reprezentantul legal al ei, dacă ea este minoră, este cel care renunță, în favoarea bărbatului, la jumătate din dota ce îi revine femeii). Iar renunțarea este mai aproape de pietate. Și nu uitați că Allah este *Basīr* (Cel care Vede bine) ceea ce faceți!”
[Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:237]

Aceasta poate părea nedreaptă în prima instanță, însă Allah a Oferit porunci în funcție de temperamentele diferite ale bărbaților și ale femeilor. Femeia este mai controlată de emoțiile ei decât de raționament, iar acest lucru este clar un avantaj în cadrul casei. Natura ei tandră și abilitatea de a-și sacrifica propriul confort de dragul copiilor o face un părinte mai bun decât este bărbatul. Într-o situație de conflict marital, natura sa emoțională va fi înclinată în exagerarea seriozității conflictului și de a instiga, astfel, divorțul. Bărbatul va fi mai înclinat să gândească într-un mod calm cu privire la situație înainte de pronunțarea judecății. Niciuna dintre aceste caracteristici nu este superioară sau inferioară una alteia, ambele sunt complementare și potrivite pentru rolurile pe care le trebuie să le îndeplinească fiecare gen în parte. Pentru a atenua comportamentul grăbit de către soț, Coranul și *Sunnah* au prevăzut dispoziții pentru cazurile în care bărbatul pronunță divorțul, dar apoi regretă. Divorțul nu se aplică imediat, ci are o perioadă de trei luni (perioada de așteptare – *iddah* – a femeii), perioadă în care el poate fi să declare divorțul, fie să îl revoce și să caute împăcarea.

Trebuie amintit faptul că o femeie nu este neajutorată în cazul divorțului așa cum este susținut pe o scară largă. Deși ea nu poate pronunța divorțul precum un bărbat, datorită caracteristicilor temperamentului său care au fost deja menționate, ea poate obține divorțul printr-un *qadi* sau judecător. Acest proces este numit *khula'* iar femeia cere divorțul în schimbul returnării zestrei sau a altor cadouri soțului.

În lumea occidentală de astăzi, ratele mari de divorț sunt atribuite, printre altele, independenței financiare a femeilor și ușurinței cu care acestea pot obține divorțul pentru motive neîntemeiate. Principiul islamic încurajează bărbații și femeile să își salveze căsniciile de dragul copiilor și să mențină instituția familiei.

7. Dreptul de a face comerț sau de a căuta un alt loc de muncă

O femeie are dreptul să facă comerț și să lucreze doar în instituțiile destinate femeilor și, în tot acest timp, ea trebuie să respecte regulile *hijab*-ului. Principalul loc al unei femei este acasă, dar aceasta poate să lucreze dacă nu are pe nimeni care să o întrețină sau dacă venitul soțului nu este suficient pentru nevoile familiei. Așa cum a fost deja menționat în discuția despre *hijab*, islamul nu permite interacționarea liberă dintre bărbați și femei în afara familiei restrânse. Femeile pot merge la moschee pentru îndeplinirea actelor de adorare, în instituțiile educaționale și la locurile de luptă. În moschei și în instituțiile educaționale, musulmanii ar trebui să asigure locuri separate în care femeile să se poată ruga și să poată învăța în intimitate. La locurile de luptă, femeile îi pot îngriji pe cei răniți, în cazul în care există puțini asistenți medicali. Atunci când bărbații și femeile lucrează sau studiază în același loc, există o tentație din partea Satanei. Agresiunea sexuală din cadrul locurilor de muncă din Occident este o problemă obișnuită pentru care femeile, de cele mai multe ori, nu au soluții. Islamul abordează rădăcina problemei prin separarea sexelor și prin evitarea situațiilor de tentație care pot conduce la păcate.

8. Femeile în poziții de autoritate, precum lideri, miniștri, ambasadori și membrii ai legislaturii

Conducătorul statului musulman nu doar că administrează chestiunile guvernului, ci are de îndeplinit și un rol mai larg și mai greu. El trebuie să fie disponibil ziua și noaptea, să se întâlnească cu miniștrii și demnitarii străini, să conducă țara în timpul crizelor politice și de război și să fie capabil să conducă oamenii în rugăciunile în congregație. O femeie nu poate îndeplini aceste roluri în timp ce își crește copiii și își organizează căminul.

De fapt, ea nu poate îndeplini aceste roluri în niciun fel, pentru că, spre exemplu, ea nu poate conduce o bătălie sau o rugăciune. Allah Cel Atotputernic le-a impus bărbaților responsabilitatea întreținerii familiei. Dacă o femeie nu este întreținătorul propriei case, atunci cum se poate aștepta ca ea să întrețină un guvern al unei țări.

Afirmați Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cu privire la aceasta este clară. Cu privire la aceasta, Abu Bakrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

عَنْ أَبِي بَكْرَةَ قَالَ عَصَمَنِي اللَّهُ بِشَيْءٍ سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- لَمَّا هَلَكَ كِسْرَى قَالَ « مَنْ اسْتَخْلَفُوا ». قَالُوا ابْنَتُهُ . فَقَالَ النَّبِيُّ -صلى الله عليه وسلم- « لَنْ يُفْلِحَ قَوْمٌ وَلَوْ أَمَرَهُمْ امْرَأَةٌ ». قَالَ فَلَمَّا قَدِمْتُ عَائِشَةَ يَعْنِي الْبَصْرَةَ ذَكَرْتُ قَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فَعَصَمَنِي اللَّهُ بِهِ . قَالَ أَبُو عَيْسَى هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ . قال الشيخ الألباني : صحيح

„Allah m-a oprit de la ceva prin ceva ce am auzit de la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Atunci când Kisra a fost distrus, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a întrebat: **«Pe cine au numit ei ca succesori ai lui?»** Ei au răspuns: **«Pe fiica sa.»** Atunci, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a spus: **«Poporul care îi va oferi conducerea lor unei femei nu va prospera.»**” Apoi, el (Abu Bakrah) a continuat: „De aceea, atunci când ‘Aishah a venit – semnificând în Al-Basrah – mi-am amintit

cuvintele Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), de aceea Allah m-a orpripit prin ele.” [Tirmidhi]

În timpul primilor ani de Islam, femeile nu au fost niciodată numite *khalifa* (conducător), guvernatoare sau *qadi*. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a lăsat în viață multe soții și fiice, dar acestea nu au fost niciodată conducătoare asupra niciunei părți din cadrul vastului stat musulman. Musulmanii de astăzi care încearcă să justifice alegerea femeilor ca lideri ai țărilor musulmane încalcă învățăturile islamice. Unele țări musulmane le permit femeilor să fie ambasadoare, membrii ai parlamentului sau adunărilor consultative, dar nici aceasta nu este recomandat din cauza mai multor motive, ca, spre exemplu:

a) principala carieră a femeii este reprezentată de casa, familia și copiii ei. Acesta este în sine un rol care necesită mult efort și atenție și pentru ca aceasta să își poată îndeplini rolul în parlament, ea ar trebui să își nege propriile instincte materne și să sacrifice nevoile familiei sale. Aceasta este o nedreptate inacceptabilă pentru ea.

b) participarea completă în cadrul procedurilor parlamentare implică ore lungi într-o atmosferă de interacțiune socială liberă. Acest fapt este complet interzis în Islam.

c) o femeie trebuie să respecte regulile islamice ale *hijab*-ului și *satr*. A petrece o zi și o noapte întregă în parlament purtând *hijab* este dificil și neconfortabil, iar exemplele practice ale femeilor parlamentari din țările musulmane de astăzi arată că ele nu pot urma regulile. Natura acestor funcții este potrivită bărbatului, iar femeile care vor încerca să ia locul de muncă al bărbatului se vor vedea depășite de situație.

Toate acestea nu spun că femeile nu au niciun cuvânt de spus în guvernul țării lor. Dacă o femeie are capacitatea și cunoștințele necesare, care pot aduce beneficii statului, ea poate sfătui guvernul fără a participa în cadrul sesiunilor zilnice.

Capitolul 5

Bărbații și femeile sunt complementari

Câștigătorul Premiului Nobel, dr. Alexis Carrel, a descris diferențele biologice dintre bărbați și femei în cartea sa – „*Omul, necunoscutul*.” Aceasta încheie cu următoarea analiză:

„Femeia diferă foarte mult de bărbat”

„Diferențele dintre bărbat și femeie nu provin din forma particulară a organelor sexuale, din cauza prezenței uterului, din cauza purtării sarcinii sau a modului în care sunt educați. Acestea sunt mai mult o impregnare fundamentală a întregului organism cu substanțe chimice specifice secretate de ovare. Ignorarea acestor fapte fundamentale i-a făcut pe susținătorii feminismului să creadă că ambele genuri ar trebui să aibă aceeași educație, aceleași puteri și aceleași responsabilități. În realitate, femeia diferă foarte mult de bărbat. Fiecare celulă a corpului ei poartă marca genului ei. Același lucru este adevărat și pentru organele ei și deasupra tuturor, a sistemului său nervos. Legile fiziologice sunt la fel de neiertătoare ca cele ale lumii siderale. Acestea nu pot fi înlocuite de dorințele umane. Suntem obligați să le acceptăm așa cum sunt ele. Femeile ar trebui să își dezvolte aptitudinile în concordanță cu natura lor, fără a-i imita pe bărbați. Partea lor în progresul civilizației este mai importantă decât cea a bărbaților. Acestea nu ar trebui să își abandoneze funcțiile specifice.”

[Dr. Alexis Carrel, „*Omul, Necunoscutul*”, New York, 1949, p. 91]

Diferențele biologice majore dintre bărbați și femei arată că cele două genuri nu se pot duplica unul pe celălalt, fiecare luptând pentru a îndeplini aceleași roluri și comportându-se în același mod. De fapt, ei se completează unul pe celălalt, exercitându-și propriile puteri și atenuând slăbiciunile partenerilor lor. Feministii din mai multe țări musulmane au cerut ca femeile să fie complet reprezentate conform procentajului lor din populație în toate

domeniile, incluzând domeniile politice și cele judiciare. Alte grupuri au cerut nu doar egalitate, ci, de cele mai multe ori, chiar superioritatea bazată pe rasă, limbă sau prejudiciu regional. Astfel de cerințe pentru „discriminare pozitivă” au fost mijloacele nutririi urii și a lipsei de unitate în cadrul comunității musulmane (*Ummah*) și nu pot fi folosite pentru îndeplinirea acestui scop. Coranul vorbește despre bărbați și femei ca venind unul din celălalt, fiind veșminte unul pentru celălalt și uniți de iubire și de milă.

Ura pentru bărbați pe care multe feministe o predică este complet străină de învățăturile islamice. În locul competiției dintre genuri, Islamul îndeamnă la o cooperare mutuală pentru a forma o societate armonioasă și dreaptă, punând temelia unei vieți de familie stabile.

Principalul țel al bărbaților și al femeilor este acela de a câștiga Mulțumirea lui Allah și Favorurile Lui nenumărate în Viața de Apoi. Dacă un bărbat le poate câștiga prin *jihād*, prin urmarea Poruncilor Divine și lupta continuă împotriva forțelor Satanei, așa și o femeie are un mod descris de Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) prin care poate fi victorioasă:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
 إِذَا صَلَّتِ الْمَرْأَةُ حُمْسَهَا وَصَامَتْ شَهْرَهَا وَحَصَّنَتْ فَرْجَهَا وَأَطَاعَتْ بَعْضَهَا دَخَلَتْ
 مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شَاءَتْ. [صحيح ابن حبان صححه الألباني في صحيح
 الجامع].

„Dacă o femeie se roagă cele cinci rugăciuni, ține post în luna Ramadan, își păstrează castitatea și își ascultă soțul, i se va spune ei: «Intră în Paradis prin oricare poartă a Paradisului dorești.»” (Ibn Hibban)

Cuprins

Nr.	Titlu	PG.
1	Introducere	2
2	Capitolul 1. Bărbații și femeile în Coran și Sunnah	3
3	Capitolul 2. Căminul	7
4	Capitolul 3. Chestiuni în care bărbații și femeile sunt tratați în același fel sau în care femeile primesc un tratament favorizant	9
5	Capitolul 4. Chestiuni în care bărbații și femeile sunt tratați în mod diferit	14
6	Capitolul 5. Bărbații și femeile sunt complementari	23

